

מסורת הש"ס

א) תמורה ז, מנחות צג. ערכין ב, ט ז' ט' מ' בתקומ פ"ג ה"ד, א יומא ז: תמורה י, ושב ב: מדריש לו: ד) יורשי דררים פ"ד ה"ג, ט) נע"מ חוס' שבת עב, ד"ס כי אהל, ו) יומא ה, מנחות לג:, ח) ת"כ וקרא גרבה פרוק ד הלכה י, ט) תמורה י, ט) שבת מו, ושינ, י) עיי תוסי' יומא ז: ד"ה אחיו, ט) לקמן מו:, ט' לילי ה, ט' לקמן.

תורה אור השלם

1. לא ית'ליפו ולא יקיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם דקיר ימיר בתקוה בנחמה וקדוה הוא ומתקור יקדוה קדש:

וקרא כו י.

2. ואם גאל יגאל איש:

ממעשרו ותעשיתו יקף אלה:

וקרא כו, אל

3. וספק ידו על ראש העלה

וקרא ד, ד

4. כי נפש הקשר בדם הוא

ואני נתתי לבם על תשובה

לכפר על בנפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר:

וקרא יד, יא

הגהות ה"ח

א) גמ' אמר רב שישא בריה דרי אחי מטבול: (ב) שם מזה לשון קאמי ושני הוא כלי' ותיבת למת מתקן: (ג) שם וסבל כיון דאי איכא מזה: (ד) שם מ"ש וספק וגולה לו לכפר עליו וכי כפרי: (ה) שם כאלו לא כיפר ויכפר מאי כיפר וכאי לא כיפר מלי לא: (ו) שם אומר הוי כלי' ותיבת קא מתקן: (ז) רש"י ד"ה כיון דלי ולי לא חייב כמכוס להמביאם עשיתו כי וכו' בעלמא תידי' ודחיי' מ"ה וכו' וגולה לו לכפר עליו מלמד וכי אלהא בבירלי בתכפר: (ח) ד"ה מלי כיפר וכי כיפר מלי לאו:

שינויי גוסהאות

א) כנ"מ ואם וכו' (בספרא: ב) ג"ל רב אחי (כ"ח: וכן תיקן בסב"ח: ונמ"כ הניח אמי: ג) לומר קך שאם, כלי' ש"ח: וכו' (במנחות צג: ד) בדחויא הבלי ממירין כלי', והמניח עטבוגנייס מתקן (צ"י:ק, דק"ס): ודל"ל דתרגו, דהוי ששה ע"ג ו: א) חן ובה שהפריש אביהן עושה תמורה, ותיבת ממירין (ד"ח: ב) ג"ל באל יגאל י"ש"ח: רש"י: א) מאת (כ"ח: ונשיא מדבתיב את: א) כלומר כפרה כלי' ש"ח: וכו' (בכ"ח: ונשיא ו: ב) ג"ל דלא חל שותתין אוה (ש"ח: ג) ג"ל נוסף וכן לענין מרגין, ק"ל וכן גמי לענין שאלתא דרב אשר ליעיל (ש"ח: ד) וקרבן דתנו כלי' (שכ"ח: וזו כלי' דן ש"ח: ב) כלי' שלא (ש"ח: ג) כשי"מ גורם בהקריב: והלאוהי נוס' בהבאת נוח וימר וכלשנה דגמ', וכו': ע) כלי' קרב (ש"ח: ג) כלי' עולות (ש"ח: ג) כלי' אלא על (ש"ח: ב) ג"ל לא חיובי הבתוב להביא שותחיבהו (כ"ח: ב) בעלמא הוא כלי' (ש"ח: ב) שנתרצה מכל להקריב' כלי' (ש"ח: ב) דר' גלגין, פ"י ואפילו לאחר הפרשה (שכ"ח: א) ותיבת אלהא אבירין דירוש כלי' (ש"ח: ב) ק"ל ויעוד נראה (ש"ח: ב) כלי' מיבת אבל נמתק (ש"ח: ד) נגזש כהן מתקן, וכד' וילגה דר' על הלגיון מדל"ל נימא דבא דהשני ג"כ להגין מן היסודים, וצ"ב כסודמו, ואולי כלי' על דרך זו והלא ראשון לא בא אלא להגין עליו מן היסודים:

ושופטין לא מזו ממירין. דלמ"ה ה) הכל ממירין [מוך מן השופטים] לפי שכל הפרשה כולה נאמרה בלשון יחיד כמו לא יחליפנו ולא ימיר אותו ואם המר ימיר אחד מימנר ולא שנים ממירין: שאני הסס. אע"ג דלא קניא להו גזירת הכתוב הוא דשני יורשין אין ה)

ממירין ובה שהפריש אציהן: אחד **ממיר** ו, דהא דירש ממיר בקרבן אציו מהכא נפקא לן אס המר ו, לרבות את היורש דהוה מלי למיתכז אס ימר ה) והכא גמי בלשון יחיד כתציה: **אס יגאל** ט) **איש** ממעשרו לרבות יורש. שמוסף חומש ופודה את מעשר אציו: **איתיה בשופטם**. דלא אשכחן דמימעט שופטין מפדיון מעשר שני, ותמורה היינו טעמא משום דכל הפרשה נאמרה בלשון יחיד: **המקדיש מוסף חומש** נו'. אדס שגדר קרבן והפרישו בצירו משלו להמכפר צו הגודר והזומם ובה לחללו אס המפריש מחללו מוסף חומש ואס הממכפר מחללו אינו מוסף חומש ט) דלתייה רחמנא לחומש במקדיש דכתיב (ויקרא כו) ואס המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישיתו ואס גאל יגאל את השדה [המקדיש אותו]: **וממכפר עושה סמורה**. דליהו הוה בעלים דדייה. ובמסכת תמורה יליף טעמא דפ"ק י: [ו] **והסורס**. תרומה משלו על הכרי של חצירו טובת הנאה של מפריש הוא צידו לתמה לכהן שירצה ואס צא ישראל ואמר לו הילך סלע זו ותן תרומתך לנן כהן אותה סלע טובת הנאה של מפריש הוא ויליף הסס טעמא את פ' כל מעשר תבואתך ונתת (דברים כו) מי שהפריש מתבואתו צידו לתמה: ומשני מקיבעא **לא מכפרא מקופיא מכפרא**. כפרה יא) קצועה שיהא יורש שעליו ממש אין להן הלךר גבי מנחה כשרה ליקרב דלא ב: דשופטין היא ב) אצל כפרה קופיא ופסה ממילא יש להן צו והלכך ממיר. קופיא לשון קף כמו (מגינה טו): אקפו **דייכו** ודכמו (מלכים ו) וילף הכרול מרגוס וקפא כרולא ויש לו דומה במסכת יומא [דף ג:]: **כיפרו על מה שצלו**. קדשים שנוצחו שלא לשמן ויקרבו ד) ותמן לא עלו לשם חובה וצ"ך להציא אחר מיהו מבטיא ליה ב) אס כפרו על החטא שהופרכו עליו ונפקא מיניה שלא ידלג ארץ היסורין **צינתים**: אמר רב אשי רב שישא **גביה דרב אידי**. דיליף לא ב) כיפרו מדבצעי לאיתווי שני: **הכי קשיא ליה**. כהצלת י) שני טפי מהקרבנת ראשון: **אי אמרם בשלמא לא כיפרו**. אפילו הכי מיקרב קרבי י) דשלל לשמו מזה לשמו קאמי דמתחילתו לשמו הוקדש ושני צא לכפר על החטא כגון אס עולה ארץ מכפרת על עשה או אס אשם הוא יכפר על אשמו: **אעשה ולאחר הפרשה נו'**. אסתם עולה י) קאי שנוצחו לשמן: **אחטאת**. דלא מכפרא אלא ב) שגגת כרת דקודם הפרשה דכתיב או הודע אליו חטאתו וגו' (ויקרא ד): **כיון דהי אינא כמה עשה גביה מכפרא**. שהי לא בא חייב הכתוב ו) להציאו שמתחייב על כל עשה ועשה אלא דורין בעלמא ב) וכתיב וגרלה לו מלמד שנתראה ב) להקדוש ברוך הוא (צמ"כ פ' ויקרא פרק ד) אלהא כולן נשכפרו: **שירי מזוה**. שלא נחשבה בענינו ולא עשאה: **כאילו לא כיפר ויכפר**. כלומר

אף על פי כן כיפר: **מאי כיפר ומאי לא כיפר** ט) לאו כיפר עשה קמא דקודם הפרשה ולא כיפר עשה קמא דאחר הפרשה עד רגל אחר דשחטי ליה: **והלא אין בפרה אלא בדם**. צפרק ב) תמיד נשחט (פסחים נט): אמרי' כל כמה דלא אכלי כהנים צפר לא מני מכפר דכתיב ואכלו אותם אשר כופר בהם מלמד שהכהנים אוכלין צפר, ובעלים מתכפרים אצל ל') מכל מקום עיקר כפרה אינה אלא בדם: **לאחר שחיטה לא קא מיבעיא לן**. אבמא כיפר גברא בר יהודה לרביא

שעיר מכפר אטומאה שאחר כך ויש לומר כיון שאצד וקרב אחר תחמיו איגלאי מילתא שלא הימה הפרשתן הפרשה עד רגל אחר דשחטי ליה: **והלא אין בפרה אלא בדם**. צפרק ב) תמיד נשחט (פסחים נט): אמרי' כל כמה דלא אכלי כהנים צפר לא מני מכפר דכתיב ואכלו אותם אשר כופר בהם מלמד שהכהנים אוכלין צפר, ובעלים מתכפרים אצל ל') מכל מקום עיקר כפרה אינה אלא בדם: **לאחר שחיטה לא קא מיבעיא לן**. צסוק ו) הסוגיא צעי רבי ירמיה אפילו לאחר שחיטה: **עשה קמא דקודם הפרשה ולא כיפר עשה דסמיכה דהוה ליה לאחר** לא

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא גמי רחמנא רביה (רפ"ד מ"יכ מחוקקים): כאילו לא כיפר וכיפר. בפ"ק דבוכים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש החם לשון אחר שגולה מכפרת אחייבי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י ע"א):

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

אחד מימר ואין שנים ממירין. משמע דלרבי יוחנן יורש מימר ותימה דצ"י מי שהוליא'והו (עירובין מו:): קאמר רבי יוחנן רבי מאיר ורבי יהודה הלכה כרבי יהודה וצריש תמורה (דף ג.) וערבין (דף ג.) פליגי בה רבי מאיר ורבי יהודה וקאמר רבי יהודה יורש אינו מימר וי"ל משום דר' יוחנן ט) אית ליה הלכה כסתם משנה וצריש תמורה וערבין אומר הכל ממירין לאתווי יורש: **מתכפר עושה תבורה**. והא דמניא צפ' קמא דתמורה (דף ט.) לא תחליפו בשל אחרים הא מפרש הסס כגון דאמר מריה דצהמנה דהקדש כל הרוצה להמיר צהמנתו ימיר: **מקופיא מבפרא**. מימה דצפ' קמא דתמורה (דף י.)

ילפינן דמתכפר עושה תמורה ממיר וההיא כפרה קצועה היא וי"ל דלא יליף ממיר אלא דמפריש אינו מימר אצל מתכפר עושה תמורה אפי' מקופיא וא"ת ב) דירש צקופיא גרידא קרי מתכפר ומימר וכי הוו שנים יורשים מיקרו שופטין ולא ממירין והא ציומא פרק הוליא' לו (דף ג:) קצעי צפר כה"ג שאחיו הכהנים מתכפרים אי צקציעותא מתכפרין והוו שופטין ולא מני ממיר או מקופיא מתכפרין וכולו של כהן גדול ומאי מימר דיחיד הוא אלהא לא חשיב מתכפר כשהוא מקופיא מדכהן גדול מימר ולא מיקרו שופטין מה שאחיו מתכפרין צו צקופיא וי"ל ב) דשבעמא שניהס ב) היורשין הוו מקופיא לך מיקרו שופטין ולא ממירין אצל הסס כיון גדולא השתא צבאי קרבן כפרת כהן גדול דקציעא לא חשיבא לגביה ומאי מימר דיחיד הוא אלהא לא חשיב מתכפר כשהוא מקופיא מדכהן גדול מימר ולא מיקרו שופטין מה שאחיו מתכפרין צו צקופיא וי"ל ב) דשבעמא שניהס ב) היורשין הוו מקופיא לך מיקרו שופטין ולא ממירין אצל הסס כיון גדולא השתא צבאי קרבן כפרת כהן גדול דקציעא לא חשיבא לגביה ואזי כמו שופטין על ידי כפרת קופיא ו': **דאי ס"ד כיפרו שני למה הוא בא**. מימה כמה קרבנות אדס מתנדב ומציא זה אחר זה מיד אע"פ שצפר הראשון שנגעשה לשמו וי"ל דפרצ' שני למה חייב להציא ואס תאמר מאי קאמר שני למה הוא צא דלמא קאמי לכפר אמתשנה שלא לשמן דחשיב עשה לאחר שחיטה כמו סמיכה דצסמוך ומיהו ב) יש לומר ו' דמתשנה תליה צעודד וקרבן לא מכפר אלא על בעליה וגרלה ב) דתנאש קדייק שאינו צא נדבה: **אלא מאי לא כיפרו למה הוא קרב**. כ"ע דהיינו קשיא דריש לקיס ו' דאס כשירי הס ירלו ואס אינן מרגין למה הן צאין: **או דבמא לא דמיא דחטאת**. מימה

דנפשוט ממתני' דפ"ק דשזועות (דף ג:) דאפי' לר' שמעון דלית ליה (שם יא): לז צית דין מתנה עליהן שעיר שלא קרב עליו ב) כרגל זה יקרב כרגל אחר אע"פ שסרגל שעצרו לא) מתכפרו כצר אטומאמת מקדש וקדשיו דקודם הפרשה דקאמי ב) האי שעיר מכפר אטומאה שאחר כך ויש לומר כיון שאצד וקרב אחר תחמיו איגלאי מילתא שלא הימה הפרשתן הפרשה עד רגל אחר דשחטי ליה: **והלא אין בפרה אלא בדם**. צפרק ב) תמיד נשחט (פסחים נט): אמרי' כל כמה דלא אכלי כהנים צפר לא מני מכפר דכתיב ואכלו אותם אשר כופר בהם מלמד שהכהנים אוכלין צפר, ובעלים מתכפרים אצל ל') מכל מקום עיקר כפרה אינה אלא בדם: **לאחר שחיטה לא קא מיבעיא לן**. צסוק ו) הסוגיא צעי רבי ירמיה אפילו לאחר שחיטה: **עשה קמא דקודם הפרשה ולא כיפר עשה דסמיכה דהוה ליה לאחר** לא

ואפ"ה אמר רחמנא רביה, הכא גמי רחמנא רביה (רפ"ד מ"יכ מחוקקים): כאילו לא כיפר וכיפר. בפ"ק דבוכים מפרש דלא חיימא שלא עבר כל כך אם לא קיים מצות עשה זו, אלא הרבה עבר כאילו לא כיפר, ומי"מ כיפר שפטור מקרבן, ועוד מפרש החם לשון אחר שגולה מכפרת אחייבי עשה שקודם השחיטה, אבל מצות עשה דסמיכה שער אחר שחיטה לא עבר שלעולם הוא בקיום וסמך עד לאחר שחיטה, אינה מכפרת (מרי יומא י ע"א):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פירות ואפילו לאחר הפרשה (בבבין):

שחיטה **מקובצת אי** אפריה ביציר שני למה הוא בא. מימה מלי סריך הא גבי קרא ואס לאו היא נדבה משלנו עלה עלם חובה וצ"ך להציא אחר, וצ"ד ד"ק למה הוא צא ועל מה מכפר מהן שלא כיפר הראשון, ומיבעיא נאשם דאי בעלה ושלמס מאי בעי עלה שני למה צא הוא צא בנדבה (והלל) אדס מתנדב שלמים ועולה כמה שירצה, ואפי' לפי מה שפריש' דכפרי כדי להגין עליו מן היסורין מאי סריך למה הוא צא להגין חן עליו מן היסורים, וי"ל דה"פ כיון דכפרי עליו להגין מן היסורין שני למה הוא מביא: **אביעאי** להו **אעשה דלאחר הפרשה מכפרא**. אעולה קא צעי דמפסקת על עשה דמפריש' לעיל (תוס' סו:): רש"י ד"ה בישר גברא, קל בא עשה שבידו. פ